

המוציאין פרק שמיני שבת

ען.

מסורת הש"ס

ב א מ"י פירש מהלכות
צמ"ה סוללה כ:
ב ב מ"י פירש מהלכות צמ"ה
סוללה ד:

תורה או רשותם

רבינו חנאנא (**המשנה**)
תינוראה אף כשבטמא ביה
לא יטמא לאל באם שיש
בצערת האול וובל
לקודש להלמוד על מנת
וקראבר וב שוף דספער ר' **ר' יוסי** י"ש,
מן דבריהם ובל עירין
אלם בזבונין ובל עירין
ותאטא דעריך כר' שמעון,
ובני ע"ש פטור בחריא
ונגדהשען גזרן הרא רבנן
דילדרון ר' יוסי אמר אין
בבש' ר' יונתן אמר אין
ענן בר שענין והחכין אמר

ר' רבי עילן חד תלתת מיא כו'. וזה
לעדי מומנוות (פנדורי נ). גבי פנדוריין
וחמוד מס' נלהת להם יט כ"ג יו"ח כו'
תש דמיונה על חד מרין לומגו ריב"ה

דרכם דוקה כי מוחם ממשפט המינגן
על חד מלט מדולמר נסאלאכ (כ"ה, ט)
המר רכוב מוגב דמי מיעז ויזעם
וככלז מגנץ בירין (ה' יי"ז) דמי סלוי
מוגב מוגב דרכן יונק דרכן יונק
כג ממיל חכל כלב הקשלה גלהויאס
ין חוק אין מוחנן אלל מלט מה מוריין
ואין נרלה לאר"י דח"כ מהי פריך מהי
לוקי מתני' ונדה במושג טהור כי
הדים אלל נרלה לר' דקלעה דחאל
ימקר המתוג בין הדריויא מוסס דלייל
לעוקמי לקלעה נמסס מוגב דבר
רכיע דרכיע טנאדרין לממי' חוו
הכט צונט וו לדען נמסס ומיסו^ו
נססוט לישון דהאט מסס חומת
דעל ממלכת בין יאן אדריאוט קאס יט
לודג' אדריאוט זונט זונט זונט זונט

ונפק עתה שום סימן לכך? נסמן מכאן על מדריך וולף יטמלו: **חידת דרנן וההוגן** שמי חקוק שם. וולף נזכר בדף מוזג על שם מclin הדריכת מקבצת מהמי הנטענין לפוטס צייליק מיס קוה נס למיינר מכוח סקס ווילס דס"ד דלאכט הילומוס קמ"ל דסכי קויל כל מוג: **וזו!** מים בכד ומצברני. העמ"כ טענו לנו מושך לדלי מיג לאה כהו ריכשית וחוי לתמיסת סטלה מזקון הילג כס פישוילן הילג ג' דילגי מיג לאה הילג סי ריכשית כדיליס קונגונטס הילג מזוס דילן חסוכו קויל וולחו לאסיגוישן נטום בל נרכשה ואהו"פ טהוון לרהי נטום בל נרכשה גאנט מיס מ"מ קו כהו מיס דס מניגען לאטזן באנטן באנטן קוילס פא"פ סטלה קון לילון באנטן קויל קולוואר והוילג הילג נטול כהו גאנט קויל קולוואר והוילג הילג נטול כהו גאנט מירין ווילג מוג הילג נטול זונגען דילן מירין ווילג מוג הילג נטול זונגען בירזונטן ווילג מוג הילג נטול זונגען

דאמר רבא ב' חטרא
לטמרא נפ' חל' מלה
ול ימker קמוג לה זונק
דעריט צלטס מגאנדרין מא

תנינא המוציאין כדי מוגנת כוס ותני על
כדי מוגנת כוס יפה וקורני סיפה ושאר כל
המשקען ברביעית ורבעא לטעמיה⁶ ר'אמור
רבא כל חמרא דלא דרי על חד תלת מיא
לאו חמרא הוא אמר אבוי שת' השבות
ברבר הרא דתנין⁷ והמותג שני חלקי מים
ואחד אין מן הין השירוני ועד מים בכד
ומצטרפין אל' רבא הא דקאמרתו שני חלקי
מים ואחד אין מן הין השירוני אין השירוני
לחוד רופי א'ג' התם משום חוותא אבל
לטעמא בעי טפי ודקאמרת מים מכד
ומצטרפין לענן שבת מידי דחשייב בעין
והא נמי הא חשיב תננא⁸ ייבש בכויות דבריו
רבי נתן אמר רב יוסף רבי נתן ורבי יוסי
ברבי יהודה אמרו דבר אחד רבי נתן הא
דאמן ורבי יוסי ברבי יהודה דתניא רבי
יהודא אומר⁹ שששה דברים מקולין בית שמאי
ומוחומי ר' ב' רם נבללה ב' ש' מטהורין וב' מטהמאין
אד' יוסי ברבי יהודה אף בשטמאו
ב' לא טמאו אלא ברם שיש בו רביעית
הוואיל ויכול לクリוש ולעמוד על כוית אמר
אבי דילמא לא היא עד כאן לא קאמר רבי
רבי נתן הכא דכען רביעית אלא ב'ין
דקלייש אבל ברם דסמק כוית לא בעי
רביעית אי נמי עד כאן לא קאמר רבי
יוסי בר' יהודה התם דכוית סנו ליה רבכע'י
אלא ברם דסמק אבל אין דקליש כוית היה
יותר מרבעית וכי מפיק פחות מכוית
לייחיב: חלב כד' גמיעה: איבצעיא להו כד'
גמיעה או כד' גמיעה א'ר נחמן בר יצחק
יגמיאני נא מעט מים מכדך איבצע' להו
גראנין

ומה עצמאו גממתיקין אין גהנופה נטחנה
ונעמדו על רציפות וזה דלן מלה כהה
בכלינוו נטום סל בגדה כו' דמיינית
גראונית מכות דרלו' לנטמייט טרולן
חמי כטול מתקון טרולין גלן מיס
מכות ולן מגשין לא נאכין: הואיל
סמקה (מולין נט) ונרט סנדילין וו'
געי קול' לגרונית דס מכות דנירס
מטירין לי' לאן דלן גוש מלפּן
מכות טילן נקרוטס האן קה' לא' ז
ולל פטחות צול' יט' זו שיטר זכער
ופ' ז' דאס' טולין לדלמר טבעידן
שעט' (פחס' ד' נט). מפק' גיג' וולג'
כסוכומיל' גנבל' קיט' וממה' גומיל' וג'ז'

